

ETTER FOLKEAVSTEMNINGA

Uansett utfallet av folkeavstemninga, har kampen mot EEC vært noe helt enestående i norsk politikk på mange ti-år. Det har vært mobilisert og organisert hundretusener av mennesker på tvers av nesten hver eneste "autoritet" i landet, regjering, partiledelser, LO-apparat, aviser, radio og fjernsyn.

Innafor LO har ledelsen på topp-planet og ned til forbundsplan kjørt den samme harde linja som flere ganger tidligere. De har brukt omtrent alle de udemokratiske metodene som de har funnet fram til gjennom lang erfaring.

Men blant de fagorganiserte på grunnplanet har de ikke samme grepet som før. Det har kommet en storm av protestuttalelser og vedtak fra klubber og foreninger, mange sted har det vært holdt prøveavstemninger som har gått mot ledelsens syn. Spesielt forsøket med fortidsemissærene som skulle rundt og overbevise oss for våre penger har vakt motstand. I Porsgrunn førte det til politisk streik, andre sted, bl.a. her, har det vært stor stemning for å holde tilbake kontingenten.

Det er viktig at vi ser de mulighetene vi har til å overbevise tvilere som føler seg presset av regjeringas og LO's holdning, med omfattende aksjoner som viser at motstanden mot EEC står sterkt på arbeidsplassen. Protestannonser er et middel vi arbeider med i vårt forbund, andre muligheter er nye aksjoner som streiker og demonstrasjoner i forbindelse med folkeavstemninga.

Vi må også være forberedt på å kunne forsvare et nei-flertall ved folkeavstemninga med store aksjoner, dersom regjeringa vil forsøke å "fortolke" det bort eller gå imot det.

Men mange spør seg også hva med Aspengren, hva med forbundsledelsen og hele LO-byråkratiet etter folkeavstemninga? Mange føler

det slik at nå har de gått for langt - nå er det bare å melde seg ut. Andre sier pessimistisk at missnøye med LO-ledelsen har det vært så mange ganger før, men etter ei tid har alt kokt bort i kålen.

Vi mener at det nå er faktisk grunnlag for en skikkelig oppvask med denne "ledelsen. Så mange mennesker er mobilisert på grunnplanet at det skulle være et virkelig massegrunnlag for å kreve omfattende forandringer. Men for at slike oppgjør skal hjelpe noe, må det en grundig demokratisk diskusjon til om metoder og mål. Og en slik diskusjon vil vi m-l-ere være med på å starte etter folkeavstemminga.

oooooooooooo

VARIG FRONT MOT EEC

EEC truer norsk sjølråderett og det norske folkets kår så lenge det eksisterer. Ved valget 25. september vil det bli avgjort om EEC-monopolkapitalen skal betemme over Norge allerede fra 1973 eller om den må gjøre seinere framstøt.

Dersom valget blir JA , er det nødvendig med en front som kjemper mot forverringer det medfører. Vi trenger en slagkraftig EEC-front som kjemper for at Norge igjen skal bli sjølstendig.

Dersom svaret blir NEI , er det tåpelig å regne med at faren er over for denne gang. Monopolkapitalistene i EEC har stadig bruk for nye markeder og mere råstoff, derfor er de interessert i å utvide sin imperialistiske blokk. EEC's imperialistiske karakter kommer godt til uttrykk gjennom den måten de prøver å hindre Island i å sørge for at fiskeressursene innenfor 50 mil tilfaller landets egne fiskere. Vi har tydelig sett hvordan den norske monopolkapitalen blir mer og mer krampaktig i sin propaganda for EEC. Faren for at Norge kan bli snikinnmeldt via en handelsavtale som kan utvides er også sannsynlig. Det er nødvendig at vi har en anti-EEC-front som jobber mot salg av Norge ikke bare 25. september men så lenge EEC eksisterer.

